

A vándorgyűlés mint tudományos és közösségi hagyomány, Sepsiszentgyörgy 2025. április 11–12.

Tisztelt Sztakics Éva alpolgármester Asszony – Sepsiszentgyörgy Polgármesteri Hivatal;

Varga Mihály igazgató képviselőjében Both Noémi Zsuzsanna muzeológus – Székely Nemzeti Múzeum;

Bordás Beáta Igazgató Asszony – Erdélyi Művészeti Központ;

Szebeni Zsuzsa Intézetvezető Asszony – Liszt Intézet Sepsiszentgyörgy;

Mihálik András Dékán Úr – Sapientia Erdélyi Magyar Tudományegyetem, Sepsiszentgyörgyi Kar;

Tisztelt Meghívottak, Kedves Kollégák!

Tisztelettel és szeretettel köszöntöm a mai rendezvény valamennyi résztvevőjét.

Az Erdélyi Múzeum-Egyesület 1906 és 1943 között tizennyolc alkalommal szervezett vándorgyűléseket Erdély különböző városaiban. Ezek az események nemcsak tudományos tanácskozások voltak, hanem a magyar műveltség közösségi ünnepei is – élő példái annak, miként lehet a tudomány a nemzeti kultúra, a társadalmi jelenlét és a közösségi öntudat erősítésének eszköze.

Nagy öröm és megtiszteltetés számomra, hogy ezen a különleges eseményen az Erdélyi Múzeum-Egyesület újabb vándorgyűlésén köszönhetem Önöket – itt, Sepsiszentgyörgyön, abban a városban, ahol egykor már összegyűlt az erdélyi tudományosság, és amely most ismét otthont ad e nemes hagyomány folytatásának.

Az Egyesület már alapítása óta vallotta, hogy a tudományos életnek nemcsak a kutatóműhelyekben, hanem a közösségek körében is helye van. A vándorgyűlés épp ezt az elvet testesítette meg: házhoz vitte a tudományt. Bár a gyűlések néhány nap alatt zajlottak le, hatásuk messze túlnyúlt az időkereten. Minden ilyen alkalom visszatérés volt az erdélyi szellemi és társadalmi erőforrásokhoz, amelyek az Egyesület létét és küldetését is megalapozták.

A vándorgyűlések kettős rendeltetése világos volt: egyrészt az EME tevékenységének népszerűsítése és a tagság bővítése, másrészt a tudományos ismeretterjesztés, különösen a régiókban élők számára. A tudomány így nemcsak szimbolikus értéket, hanem valós, gyakorlati jelenléteket is nyert – hozzájárulva a helyi közösségek fejlődéséhez.

Ma, több mint nyolcvan év után, amikor újra Sepsiszentgyörgy ad otthont a vándorgyűlésnek, és ezzel folytatjuk a hagyományt, történelmi felelősséget is vállalunk.

<https://doi.org/10.36373/em-2025-3-29>

Az újabb generációk számára is meg kell mutatnunk, hogy a tudomány közösségi ügy, a jelenlét és a párbeszéd pedig nemcsak lehetőség, hanem kötelesség.

És most, Sepsiszentgyörgyön, ahol folytatjuk elődeink munkáját, ez nem múltidézés, hanem múltba ágyazott jövőépítés. A vándorgyűlés az EME számára nem forma, hanem küldetés – mert az igazi tudományos élet nem zárvány, hanem kapcsolat, mozgás és jelenlét.

Köszönöm a vándorgyűlést újraindító programfelelősnek, Tamás Csilla kutató kollégánknak, valamint a házigazda intézményeknek, hogy ma itt lehetünk.

Köszönöm a figyelmüket, és minden résztvevőnek termékeny eszmecserét, lelkesítő találkozásokat és szép élményeket kívánok!

Isten adjon Önöknek erőt és egészséget a további közös munkánkhoz!

Sepsiszentgyörgy, 2025. április 11.
Tisztelettel és megbecsüléssel:

BITAY ENIKŐ,
az EME elnöke